

UZASADNIENIE

Krzysztof BOROWIAK wniósł o dalsze zatrudnienie go w Politechnice Poznańskiej. Umowa o pracę na czas określony wygasła z dniem 31.01.1988 r. Społeczna Komisja Pojednawcza po rozpatrzeniu przedłożonych dowodów i przesłuchania świadka uznała, że istnieje związek przyczynowy pomiędzy nie zatrudnieniem dalszym wnioskodawcy w Politechnice Poznańskiej a przesłankami określonymi w art.1 ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 1989r. Komisja wzięła pod uwagę dowód z zeznań świadków Andrzeja Wolnogowskiego, który jako bezpośredni przełożony wnioskodawcy wnioskował o dalsze zatrudnienie wnioskodawcy, a jako promotor pracy doktorskiej wnioskodawcy nie miał do niego zastrzeżeń. Komisja Zakładowa NSZZ "Solidarność" w P.P. w piśmie z dnia 9.11.1990 r. potwierdziła działalność K. Borowiaka w podziemnych strukturach NSZZ "Solidarność" w okresie stanu wojennego, szczegółowo wymieniając rodzaje tej działalności. Także działalność wnioskodawcy w dziedzinie krótkofalarstwa mogła przyczynić się do odmowy dalszego zatrudnienia w Politechnice.

Wnioskodawca obronił pracę doktorską w terminie uzgodnionym z władzami Politechniki tj. po upływie m-ca od wygaśnięcia umowy.

W piśmie z dnia 9.X.1990 r. Politechnika Poznańska jako motyw nie zatrudnienia wnioskodawcy podaje jedynie jego cechy osobowe nie związane z jego pracą na naukową.

W związku z powyższym Komisja orzekła jak w sentencji.

[Handwritten signature]